

[Westh]

Jeg synes egentlig, det er en ret fantastisk påstand. Nu står vi her i folketinget og har fået tilsagn fra lønmodtagernes organisationer om, at de er villige til at få ændret væsentligt i de overenskomster, der er fastsat ved lov her i folketinget for ca. ½ år siden. Det er det største indgreb, der nogen sinde er foretaget i gældende overenskomster, og så tror borgerlige partier her i dag, at de kan sige, at det ingenting er. Jeg tror roligt, vi kan sige, at det er lønmodtagernes organisationer, der har vist sig ansvarsbevidste og samfundsbevidste i den nuværende situation.

Fru Janne Normann talte om, at der var store forskelle landbrugerne imellem, og det tror jeg er rigtigt. Vi vil gerne hjælpe dem, der har det dårligst, hvorimod vi mener, at de, der har det rimelig godt, må kunne være med til at bære nogle af de byrder, vi pålægger andre samfundsgrupper. Vi vil f. eks. gerne være med til at hjælpe de unge. Vi mener, at vi må kunne finde en løsning i samarbejde, og derfor kan vi støtte det radikale dagsordensforslag.

Hr. Øllgaard talte om pessimisme. Jeg er bange for, at venstre ved den helt overdrevne hetz mod regeringens helhedsplan er med til at skabe den pessimisme, som hr. Øllgaard frygtede. Denne hetz giver en psykologisk baggrund for en pessimisme, som tallene ikke giver baggrund for.

Øllgaard (V):

Landbrugsministerens og hr. Wesths indlæg her i dag viser, at deres udgangsfilosofi er forkert og i dagens løb er forblevet forkert, for deres udgangsfilosofi er jo, at vi for en stor del kan undskylde vore hjemlige problemer med EF-problematikken. Udgangsfilosofien går endvidere ud på, at næsten alt er i orden på landbrugsfronten, og at en devalueringsevinst er en størrelse, man på én og samme gang kan inddrage og alligevel få den tilsigtede virkning af. Den går endvidere ud på, at der skal lægges byrder hele vejen rundt, også på dem, som er langt forud i indkomstilbageholdenhed, og selv om man inderst inde må vide, at det fremstød, man gør for, at landbruget skal være med til at bære byrder, må give bagslag. Den afgørende fejl ved socialdemokratiets udgangsfilosofi er – den gjorde landbrugsministeren sig også skyldig i – at problemerne i landbruget kon-

centreres om en lille gruppe. Hr. Westh sagde: der er ingen baggrund for pessimisme, og det blev gentaget her nu.

Disse udtalelser viser, hvis vi skal tage dem for pålydende – og det må vi vel – at kendskabet til de faktiske forhold i landbruget er mangelfuldt. Det er virkelig en farlig vane, socialdemokratiet har, at man lukker øjnene for de faktiske forhold i nogle år, indtil man så alligevel må erkende dem. Det er svært for landet at leve med, for så går det, som det gik med disse unge landmænds problemer, at de vokser sig alt for store til udpræget skade for de personer, som ryger i den økonomiske afgrund, sådan som disse unge landmænd nu er ved til udpræget skade for samfundet som helhed. Det er og bliver en virkelig farlig vane, at man praktiserer denne forsinkelsesteori.

Landbrugsministeren sagde, at hr. Øllgaard kunne sagtens stå og snakke her, for han var friholdt for ansvar. Nu har jeg overvejet meget med mig selv, på hvilken måde jeg skal forvalte min ansvarlighed, og det tror jeg faktisk jeg er i stand til selv at finde ud af. Jeg føler i hvert fald, at jeg er i allerhøjeste grad ansvarlig over for mine kolleger, mine naboer, mine medmedlemmer i landboorganisationerne, hvoraf nogle står foran en tvangsauktion og andre befinder sig under et voldsomt økonomisk, fysisk og psykisk tryk, og min ansvarlighed over for disse mennesker ville jeg ikke kunne omsætte i, at jeg stod her og sagde som landbrugsministeren, hr. Westh og andre, at alt næsten er i orden, der er lidt specielle problemer, men dem pynter vi lidt på.

Problemet er langt mere omfattende, end man vil erkende, og det tjener ikke noget fornuftigt formål at stå her og tolke en urealistisk optimisme. Det, der er brug for, er et virkelig realistisk syn på de faktiske forhold.

Landbrugsministeren henviste videre i sine bemærkninger til undertegnede til, at venstre ikke tidligere har gjort noget for at forebygge den situation, vi nu befinder os i. Det turde dog være fejlagtigt. Man kunne nævne en række foranstaltninger. Man kunne f. eks. nævne indførelsen af K-lånene for nogle år siden og en følgende udvidelse af K-lånerammerne. Man kunne også henvise til, at vi har gjort mange behjertede forsøg under forskellige former på at komme til en forståelse med socialdemokratiet om, at vi må og skal